

Uzaklarda Bir Sitare

– Alaca · 21 Haziran 2021

Gönül almaz oldu, hiç bir şeyden haz,
Avutmuyor artık, şiir, türkü, saz,
Mevsimler pervane, bu kaçınıcı yaz?
Gittiğin yer nere, Kırıkhan nere?
Uzaklarda hasret çeken Sitâre.

Sanma ki bülbüldüm, kondum her güle,
Çekmeyen ne bilsin, ah-u zâr , çile,
Sevdanın harıyla, dönmüşken küle;
Dikiş tutmaz yaram, kalp pare pare,
Uzaklardan beni yakan Sitâre.

Irağız şimalle, zıt cenup gibi,
Kayboldum deryada, bir şilep gibi,
Kızarmış gözlerin, çift hünnap gibi;
Dertleşseydik senin ile son kere,
Uzaklardan yaşlar döken Sitâre.

En güzel çağları, dünü yitirdik,
Gün aştı dağları, anı bitirdik;
Kopardık bağları, sonu getirdik;
Çok hızlı dönüyor, ihtiyar küre,
Uzaklarda hüznün çöken Sitâre.

Kalmadı mecalim, sabır tükendi,
Azaldı takatim, nefes tıkanıdı,
Ben toprağa toprak, bana bakındı;
Yıllarca peşinde, gezdim avare,
Uzaklardan iflah söken Sitâre.

Bulutsuz gecede, parlar durursun,
Açık pencereden, sızar girersin,
Belki rüyalarda, koklar sararsın;
Sabaha dek sürsün, mutlu-şen kare,
Uzaklardan ışık çakan Sitâre.

Bir gelsen yeşerir, kurak çöllerim,
Yine al al açar, buruk güllerim,
Çözülür lâl olan, şakrak dillerim;
Sensiz divaneyim, sensiz biçare;
Uzaktan leyli bakan Sitâre!

21.06.2021

Muhittin Alaca